

Osecký zpravodaj

ROČNÍK 2006 / č. 4 • Pov. MK ČR E 16359 • vydává: OÚ Osek u Rokycan • ZDARMA

Z OBSAHU:

Slovo starosty	1
Provozovatel vodovodu Vitinka	2
Kamýk 2005 - 2006	3 - 4
Sbor pro občanské záležitosti	5
ZŠ a MŠ Osek	6
Florbalový turnaj	6
Ze života mateřské školy	7
TJ Sokol Osek	8
Okresní přebor ve stolním tenisu	8
Reportáž: Madagaskar	9 - 11
Jak se vyhnout dopravní nehodě	12
Literární koutek	12

Vážení spoluobčané,

v posledním čísle Oseckého zpravodaje v tomto roce bych chtěl poděkovat Vám všem, kteří jste se zúčastnili komunálních voleb v obci. Jménem všech zastupitelů děkuji za hlasy odvedené jednotlivým kandidátům.

Nastává období, kdy nově zvolené zastupitelstvo začíná pracovat na rozvoji obce. Zastupitelstvo obce je v tomto složení: 7 zastupitelů za SOS pro Osek (Sdružení strany pro otevřenou společnost a nezávislých kandidátů), která v obci s převahou zvítězila, 3 zastupitelé za ODS a jeden za KSČM. Je třeba, aby

každý zastupitel během nového volebního období splnil, co jednotlivé strany slíbily voličům ve svých programech. Je na Vás, abyste plnění těchto slibů hodnotili a samozřejmě je třeba v některých oblastech i přiložit ruku k dílu, například při úklidu ve Vašem okolí, třídění odpadů apod.

Jak jsem zmínil v minulých číslech, můj záměr do dalšího období zní následovně: postupná oprava komunikací včetně úpravy okolí, zlepšení podmínek pro ukládání odpadů, postupné úsilí o vybudování ČOV na Vitince a v Novém Dvoře, údržba

a opravy obecního majetku, zlepšení kvality školského zařízení, získání stavebních parcel pro nově vybudované rodinné domky, péče o zeleň, opravy a výměny osvětlení ulic a péče o odpočinkové plochy obce. Toto je část našeho volebního programu a ze

zkušenosti vím, že během nastávajících měsíců se navrhne ještě další neméně důležité úkoly, které je třeba průběžně řešit. V závěru roku budeme připravovat rozpočet obce na rok 2007.

Chtěl bych využít této příležitosti k vyjádření svého přání, aby úkoly, které jsem vyjmenoval, se nám dařilo plnit ke spokojenosti všech. Děkuji všem, kteří v průběhu roku 2006 pracovali pro obec, ať to byla práce manuální nebo s různými stroji a zařízeními.

Poděkování patří též bývalému zastupiteli Jaroslavu Fujovi za sponzorský dar obci (elektrorozvaděč), který slouží pro napájení osvětlení Kamýku.

Závěrem Vám přeji společně s celým kolektivem OÚ do roku 2007 vše nejlepší, hodně zdraví Vám všem i Vaším rodinám.

starosta obce
Jaroslav Peroutka

Vážení odběratelé,

s koncem roku každý z nás rekapituluje, zda a co se mu v uplynulém období podařilo či nepodařilo uskutečnit ze svých plánů. Tak i provozovatel vodovodu a kanalizace obcí Osek-Volduchy a vodovodu Vitinka. Obec Osek Vám přináší stručné zhodnocení svého úsilí o zlepšování kvality vody.

V roce 2006 jsme si ve spolupráci s obcí Volduchy stanovili v oblasti zásobování pitnou vodou dva hlavní úkoly:

1) Vzhledem ke stále vyšší spotřebě vody v obou obcích **posílit zdroje vody**. Za tímto účelem byl vybudován na sousedním pozemku stávajícího vrtu nový vrt, který sice kvalitou vody odpovídal naší představě, avšak vydatností zůstal za očekáváním. Proto bylo svoláno jednání za účasti provozovatele, firmy Aquatest Plzeň a zastupitelů obce Volduchy, na kterém bylo doporučeno prověřit jako další zdroj vody vrt z dřívější doby nacházející se rovněž v lokalitě Habr. Obec Volduchy za tímto účelem objednala u firmy Aquatest čerpací zkoušky a kamerovou prohlídku uvedeného zdroje, která byla v současné době dokončena. Podle předběžných informací se pohybuje vydatnost okolo dvou litrů za vteřinu a obsah železa (0,6 mg/l) i manganu (0,163 mg/l) lze bez větších problémů upravit. Ve spojení s nově vybudovaným vrtem by pak celková vydatnost (3l/s) pokryla průměrnou současnou potřebu a bylo by možné přistoupit k prohlídce současného hlavního zdroje a posoudit další postup. Je třeba poděkovat bývalému i novému zastupitelstvu obce Volduchy v čele s paní starostkou, že neseděli a nesedí s rukama v klíně a podnikají nezbytné kroky k připojení obou vrtů, protože vzhledem k zamýšlené výstavbě rodinných domů a rozvíjejícím se průmyslovým zónám v obou obcích je posílení zdrojů vody naprosto nezbytné.

2) **Zlepšit kvalitu vody** instalací změkčovacího zařízení. O té jsme Vás informovali již v uplynulém vydání jak Oseckého zpravodaje, tak Volduškého občasníku. Představa, že instalací zařízení bude okamžitě otázka tvrdosti vody vyřešena, se ukázala jako naivní. Tvrdost vody se nám v prvopočátku sice podařilo částečně snížit, ale vyvstaly problémy s množstvím vody, které je nutné přes změkčovací zařízení pouštět, aby při konečném promíchání vody změkčené a nezměkčené bylo dosaženo optimálního poměru při momentální celkové spotřebě. Za tímto účelem byly nainstalovány vodoměry na obě potrubí s jejichž pomocí bylo zjištěno, že požadovaného míchání nelze dosáhnout při používání současných podávacích čerpadel, která mají obrovský výkon a nelze je seškrtnit na požadovaný průtok. Obec Osek proto kontaktovala zástupce firmy Grundfos, který navrhl a dodá čerpadlo o požadovaných parametrech, které nás, jak pevně věříme, přiblíží kýženému efektu. Po ověření provozu počítáme se zakoupením ještě jednoho kusu.

V současné době zpracováváme **podklady pro kalkulaci** vodného na příští rok. Předpokládané náklady na letošní rok, které byly pro rok 2006 v kalkulaci uvedeny, budou patrně překročeny, ale zároveň je předpoklad (podle meziročního zvýšení odběru za I. pololetí

roku) zvýšení celkového ročního odběru vody o několik tisíc m³. Z uvedeného vyplývá, že výsledná cena vodného za letošní rok by neměla doznat přílišné změny, přestože podstatně stouply díky změkčování náklady na chemikálie (chlorid sodný) a dále i na elektrické energii.

V legislativní oblasti řešila Obec Osek oddělení účetnictví pro vodovod a kanalizaci od účetnictví obce z důvodu povinnosti plátcovství daně z přidané hodnoty, neboť účtování DPH je pro obce značnou a nevýhodnou přítěží. Zastupitelstvo obce tedy posléze schválilo založení společnosti s ručením omezeným, jejímž zřizovatelem měly být společně obě obce. Obec Volduchy tento návrh neakceptovala, ale souhlasila, aby společnost založila Obec Osek s tím, že obě obce této společnosti pronajmou vodohospodářský majetek za symbolickou cenu. Nutno dodat, že tato s.r.o. nebude ziskovou společností. S.r.o. měla vzniknout k prvnímu lednu 2007, ale protože se nepodařilo dotáhnout všechny kroky, její pravděpodobný vznik je stanoven na 1.7.2007. Z tohoto důvodu se pozdrželo i uzavírání smluv na odvádění odpadních vod, které měla podle původního předpokladu uzavírat již tato společnost. Protože nejsou dosud uzavřeny tyto smlouvy, nemůže ještě provozovatel vybírat stočné za rok 2006, ale zálohy na stočné budou vybírány až za první pololetí roku 2007 (zároveň se zálohou na vodné) zhruba v červenci až srpnu 2007. Více se dozvíte z pokynů pro uzavírání smluv, které Vám budou doručeny společně s dvěma výtisky smlouvy o odvádění odpadních vod, které s Vámi uzavře ještě Obec Osek, ale které budou platit i nadále pro následnickou organizaci až do případného uzavření smluv nových.

Co se týká **kalkulace ceny stočného na rok 2006**, vychází skutečná cena za 1 m³ odváděné odpadní vody mírně příznivěji (méně než 9,- Kč) oproti ceně kalkulované. To je způsobeno především tím, že veškeré náklady spojené s péčí o kanalizační řady v obou obcích nesou obě obce dle vzájemné dohody ze svého.

Protože jsme nebyli schopni zpracovat podrobnou kalkulaci do jednotlivých položek k termínu uzávěrky tohoto vydání, zveřejníme ji ve vydání březnovém.

Na závěr Vám přejeme pevné zdraví a hodně štěstí v roce 2007.

Provozovatel

Kamýk 2005 - 2006

V sobotu 11. listopadu tohoto roku jsme na Kamýku zapálili poslední oheň. Je hotovo! Osecká nejcennější a v širém kraji ojedinělá památka je opět po mnoha letech viditelnou a důstojnou dominantou naší obce.

Mám Kamýk rád a hodně pro mne znamená. Není tu čtvereční centimetr země, po kterém bych se jako dítě neproháněl. Od narození mám jeho siluetu před sebou a Kamýk je pro mne (a jsem přesvědčen, že nejenom pro mne) symbolem Oseka a domnívám se, že měl být plným právem v obec-

ním znaku (to osekané poleno není sice špatné, ale Kamýk je Kamýk).

Často vzpomínám, kde jsme v mládí hráli na „skovku“, lyžovali, hráli na četníky a zloděje a později na Indiány, slézali skály, kde jsme na důkaz odvahy prolézali skulinou ve skalní jeskyni (teď jsem se tam byl podívat a udělalo se mi špatně a vůbec nechápu, jak jsme to mohli prolézt).. Kde jsme navzdory přísnému zákazu vypalovali trávu, stavěli bunkry, sbírali borůvky, provokovali důchodce, kteří sem chodili „na špacír“, pozorovali milence, kouřili své první cigarety, do umdlení hráli fotbalík nebo dvojčky, prali se a sváděli bitvy s klukama ze vsi a vůbec dělali většinou samé lotroviny.

Na Kamýku jsem vyrostl a později, když jsem se vracel z cest a uviděl letohrádek (pro mne to není nějaká zřícenina, ale slušně zchovalá část starší stavby), věděl jsem, že už jsem doma. Kamýk je maják, který mne vždycky vítal domů, ať byly časy jakékoliv.

Vzpomínáte ještě na dřevěný triangl na západní části vrcholu, chatu na junácké louce, přírodní divadlo na severním úpatí nebo márnici na židovském hřbitově? Jak se na Kamýku pálily ohně k uctění památky Mistra Jana

Husa a později, jak šel čas, mírové ohně? Že na Kamýku byly také kolotoče a střelnice o osecké pouti? Že tu byly louky, které se pravidelně sklízely? Vzpomenete si, jak Kamýk vypadal před opravou na přelomu sedmdesátých a osmdesátých let minulého století a jak se na opravu navážel materiál osmsetpětkou (na což tehdejší řidiči dodnes vzpomínají s hrůzou ve tváři)?

S nelibostí jsem pozoroval, jak každý rok pěšiny ustupují křovinám, jak se každým rokem víc a víc klikatí a kroutí a některé i zarůstají úplně. Jak letohrádek zarůstá, až z něj není prakticky nikam vidět a co víc, není odnikud vidět na něj. Lidé sem přestali chodit na procházky, děti se tu začaly bát, mámy s kočárky nikam neprojely a turisté nahoru netrefili a mnohdy ani nevěděli, že v obci nějaký Kamýk je. Kamýk osirel.

To všechno se ale mělo od srpna loňského roku změnit a začalo to nenápadně. Prostě se několik oseckých občanů dalo dohromady a trpělivě začalo po sobotách Kamýk vyklízet, zbavovat ho suchých stromů a náletů.

Tuto iniciativu nikdo neorganizoval, nesvolával ani nezajišťoval „účast“. Sešli se tu lidé, kterým osud Kamýku nezůstal lhostejný, ba právě naopak, lidé, kterým Kamýk přirostl k srdci a kteří se jen těžko smiřovali s tím, jak Kamýk rychle zarůstá a mizí. Začali jsme s tím, že trochu uvolníme cestu od Lišků k „židáku“, aby se tu nechalo volně projít. Jenže začalo chodit víc a víc lidí a bylo vidět, že je chuť udělat i něco víc. Něco, co by vrátilo Kamýku jeho podobu. Od vedení obce jsme věděli, že vyčištění Kamýku je projednáno s lidmi z životního prostředí a tak jsme postupovali dál, pomalu po úpatí kopce, kde byly pozemky ve vlastnictví obce.

Do jara letošního roku jsme vyčistili téměř celé úpatí kopce a čekali jsme, kdy se i jeho zbytek stane vlastnictvím obce, abychom mohli pokračovat. Stalo se tak v září a od té doby jsme postupovali po spirále od vrcholu Kamýku. 11. listopadu padla!

Není bez zajímavosti zmínit také pár čísel. Pracovalo se celkem 28 sobot a v průměru se sešlo 12 lidí. Pracovalo se zpravidla od 8 do 12 hodin, ale někdy i déle podle potřeby. To dělá suma sumárum nejméně 1.344 hodin práce.

V životě jsem už viděl leccos, když lidé pracují za peníze, z donucení i dobrovolně, ale nikdy jsem neviděl takové nasazení jako na Kamýku. Přičítám to tomu, že všichni pracovali s radostí (a není od věci říci s láskou). Někdy k polednímu, kdy už toho všichni měli dost, se někteří únavou doslova motali, až jsem měl strach, aby se jim něco nestalo. Byla to bezvadná parta a nikdy by mne nenapadlo, že zrovna tito lidé se takovým způsobem dají dohromady a udělají takový kus práce.

Osadili jsme celkem 27 dřevěných laviček zejména po obvodu kopce pro důchodce, maminky s kočárky a děti ze školky. Ale sednout si a vychutnat nádherné výhledy do okolí můžete prakticky po celém Kamýku.

Vrcholem pro naši „kamýckou partu“ bylo osvětlení Kamýku 28. října. Když jsme začínali, ani jsme si v to netroufli doufat. A stalo se! Díky všestranné podpoře a pochopení starosty Jardy Peroutky se Kamýk nejen vyklidil, ale i osvětlil. Když svítí, je to skutečně nádherný maják. A je náš.

Obec Osek naše činnost prakticky nic nestála. Opotřebovaní motorové pily, benzin a olej do ní, pár hřebíků do laviček a to je tak všechno. František Nosek, Jiří Liška ml. a Vašek Pešek používali dokonce svoje pily a svůj benzin.

Jak to tak bývá, doma není nikdo prorokem. Přestože drtivá většina lidí, se kterými jsem kdy o Kamýku mluvil, náš záměr podporovala, nesly se (jako vždycky) po obci různé fámy. Že to děláme proto, aby nás lidé volili, že jsme za to dobře placeni obcí, že to děláme jen pro dřevo, že naše svачiny platí obec, že, že a že...

Ne, že bych si z toho dělal těžkou hlavu, ale přesto to člověka zamrzí.

A k tomu dřevu jenom tohle. Dohodli jsme se s vedením obce, že kdo bude na Kamýku pracovat, může si vzít dřevo, které zbude. Naprostá většina dřeva se totiž spálila při vyklízení. Odhaduji, že nespálené dřevo představuje asi 30 metrů, tzn., že na jeden brigádnický den připadl jeden metr dřeva. Je to moc za 1.344 hodin dřiny?

Tyhle nepříjemné zprávy (a ať chcete nebo ne, vždycky vás trochu rozhodí) jsou našťastí minulostí a my máme (a jsem přesvědčen, že i vy) radost z toho, jak Kamýk ožívá. Zejména my, co bydlíme bezprostředně pod Kamýkem, vidíme, kolik lidí za den Kamýk navštíví. Opět sem začaly chodit děti, maminky s kočárky, důchodci, mateřská školka, milenci, výrostci,

občani jen tak ze zvědavosti nebo na procházku a samozřejmě i turisté. A přibývá jich. Není výjimkou, že Kamýk (až nahoře) navštíví za den 40 – 50 lidí. Mám radost z toho, že mne (a určitě i vás) oslovují lidé ze sousedních vsí se slovy chvály na Kamýk, tak i s trochou závisti. A není divu, vždyť kdo něco takového má? Kamýk je prostě zase vidět a je vidět i z něho do kraje. A pohled shora stojí za to!

Kamýk přeci není jen obyčejný bulizníkový kopec, jakých jsou tucty, je to kopec s historií, malebným zbytkem letohrádku, ojedinělou skalní konfigurací, překrásným výhledem a především je spojen s našimi vzpomínkami.

Za pár měsíců bude jaro, Kamýk se zazelená, rozroste se vřes, který bohudík zůstal pod náletem zachovaný. Málokdo už si vzpomene, jak to bylo před rokem.

A tak mi dovozte, abych připomenul jména všech, kteří se o obnovu Kamýku přímo svou prací zasloužili.

Byli to Jiří Liška st., Miroslava Lišková, Jiří Liška ml., Andrea Lišková, Josef Čada, Jana Čadová, Renata Černíková s Nikolkou, Luboš Pauliny, Josefa Wisingerová, Josef Budín, František Lokajíček ml., Emil Špelina, Pavel Sloup, Pavel Sloup ml., Jakub Sloup, Petr Sloup, Jiří Průcha, František Nosek, Petr Bohuslav, Eva Bohuslavová, Jan Smetana ml., Luboš Fuchs st., Luboš Fuchs ml., Jana Fuchsová, Ladislav Fuchs st., Ing. Alois Benetka, Jaroslava Benetková, Ing. Jiří Benetka, Jana Benetková, Milena Levá, Václav Pešek, Vlastimil Hřích, Jaroslav Andreovský, Jaroslav Fuja, Jaroslav Peroutka, Jiří Kahovec, Josef Pelc ml., Miloslav Vorlík, Jiří Maršík st., Jiřina Maršíková, Růžena Vaňáčková, Aleš Čada, Martin Košař, Nikola Poljančuk a já.

A jedno doporučení na závěr. Až bude Kamýk osvětlený, zkuste vyjít nahoru a postát mezi zdmi. Světlo pronikající okny tu vytváří zvláštní, nádhernou i tajemnou až mystickou atmosféru. Zkuste to, stojí to za to.

Michal Čelechovský st.

Sbor pro občanské záležitosti

14. 10. 2006 přivítal starosta obce Jaroslav Peroutka
v nově zrekonstruované obřadní síni obecního úřadu deset nových občánků:

Vojtíška Huška	nar. 26. 12. 2005	Adélku Čechovou	nar. 7. 4. 2006
Tomáška Bártu	nar. 21. 2. 2006	Adélku Sommrovou	nar. 8. 4. 2006
Kubíčka Turka	nar. 27. 2. 2006	Simonku Truncovou	nar. 2. 6. 2006
Matěje Horešovského	nar. 27. 2. 2006	Matěje Egermaiera	nar. 17. 6. 2006
Románka Šuchu	nar. 7. 4. 2006	Zdeněčka Brože	nar. 24. 7. 2006

Narodili se:

Patrik Zdvořák	30. 9. 2006
Ema Metlická	4. 10. 2006
Daniela Kozemčáková	20. 11. 2006

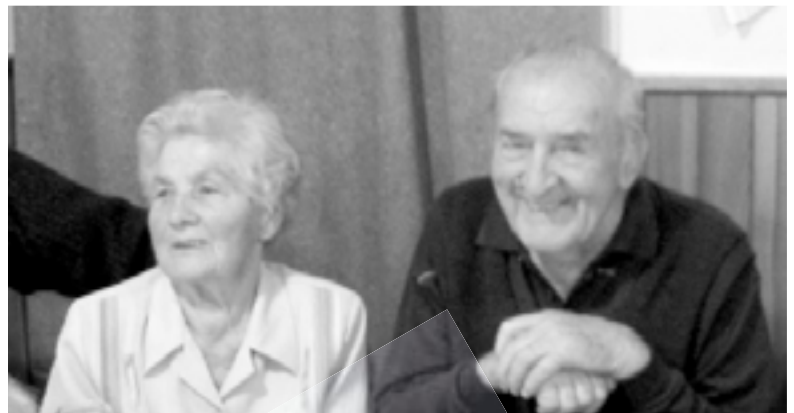
Jubilanti:

Říjen

Vlasta Voříšková, Osek 150 (80)
Jana Košařová, Osek 257 (81)
Květuše Andrlová, Osek 74 (85)
Marie Špelinová, Osek 117 (82)
Věra Rozumová, DPS Břasy (83)
Ladislav Hošek, Osek 73 (80)

Listopad

Marie Kotvová, Vitinka 32 (83)
Josef Chrz, Osek 246 (70)
Kristýna Divišová, Osek (82)
Jiřina Maňáková, Osek 12 (82)
Václav Černý, Vitinka 17 (90)
Květoslava Novotná, Osek 104 (84)
Jaroslav Lenk, Osek 135 (75)
Boleslav Pavelka, Osek 175 (70)

Pan Václav Černý s manželkou na oslavě svých devadesátých narozenin. Blahopřejeme!

20. 10. 2006 nás opustila paní Zdeňka Bejčková ve věku 74 let.

Střípky z volební místnosti v okrsku č. 1 v Oseku

V několika bodech se ohlédneme za atmosférou voleb do zastupitelstva obce a do senátu, konaných ve dnech 20. a 21. října 2006. Ve volební místnosti vyzdobené květinami zasedla volební komise ve složení:

Zapisovatelka: Petra Nová

Předsedkyně: Miloslava Šneberková

Členové: Milena Bradová, Václavka Sommrová, Jaroslav Benetka a pan Tůma

První voličku Josefu Visingerovou přivítali členové komise oka-

mžitě po otevření volební místnosti ve 14.00 hodin. V 15.45 hod. vhodila do urny obálky s volebními lístky devadesátiletá paní Marie Košařová.

Dagmar Kozáková se dostavila v 16.00 hod. a stala se stou voličkou. V 18.15 odvolilo 200 občanů. Jubilejní dvoustou se stala Eva Sommrová.

21. 10. 2006 v 10.00 hod. přišel čtyřstý volič Pavel Diepold a ve 13.30 hod. pětistá volička Václava Prochásková.

Miloslava Šneberková

ZÁKLADNÍ ŠKOLA a MATEŘSKÁ ŠKOLA OSEK

V říjnu jsme se učili, jak pečovat o svůj vzhled. Do školy nám přišla předvést svoji profesi kosmetička p. Cafourková z Volduch. Při výtvarné výchově jsme tvořili účes a klobouk jako estetický a výtvarný objekt. Využívali jsme při tom přírodniny a odpadový materiál.

Žáci 8.a 9. třídy ZŠ Osek

*Ilona Štěpánová >
Michal Veleta >>*

Jesika Aubrechtová s paní kosmetičkou

Jakub Kesner, Michal Macht s účesem a Ondra Nový

Florbalový turnaj v Rokycanech

Ve středu 22. a ve čtvrtek 23. října proběhly v Rokycanech florbalové turnaje, kterých se zúčastnili i naši žáci. Ve středu vyrazili hoši a ve čtvrtek bojovaly dívky. Na fotografii uveřejněné v Rokycanském deníku vidíme právě děvčata z našeho reprezentačního týmu. Jmenovitě Adélu Riegerovou, Anetu Kraclovou, Báru Vyletovou, Petru Hoblíkovou, Ivetu Šúchovou, Martinu Michalkovou a Martinu Soukupovou.

Osecké florbalistky sice při včerejším okresním finále ze základní skupiny nepostoupily, ale náhoda jim to nepokazila. Devítiletka reprezentovaly Bára Vyletová, Petra Hoblíková, Ivetta Šúchová, Martina Michalková, Martina Soukupová, Aneta Kraclová a Adéla Riegerová.
Foto Václav Hovránek

Ze života Mateřské školy

V září pro nás začal nový školní rok.

Privítali jsme nové kamarády a již v říjnu jsme soutěžili ve sběru kaštanů a žaludů.

Děti z 2. třídy nasbíraly 403 kg. Plody jsme předali do Zemědělského a lesnického učiliště v Rokycanech a za ně dostane 2. třída stromeček na Vánoce.

Od října v MŠ pořádáme hodiny keramiky. Děti si zde vyrábí krásné výrobky z keramické hlíny, kterými potěší své rodiče.

Děti z 1. třídy si s pomocí rodičů vyráběly strašidylka z dýní, které pak použily k výzdobě MŠ. Samy se pak přeměnily ve strašidla, která na koštěti prosmýčla celou školku.

V listopadu jsme se těšili na Svatomartinské posvícení. Napekli jsme koláče, přinesli jsme si ovoce a pozvali kamarády a kamarádky z 2. třídy na posvícení. Společně jsme si s chutí zamlsaly.

Zatančit a zasoutěžit jsme si dojeli do Rokycan na Světluškový bál. Líbil se nám pořad s Michalem Nesvadbou „Michal k snídani“ a těšili na kouzelnické představení ve školce uskutečněné 21. listopadu.

A na co se těšíme dále? To se dozvíte v dalším zpravodaji.

TJ Sokol Osek

Vážení sportovní přátelé,

jménem výboru naší TJ bych vás chtěl informovat o nových událostech v naší jednotě. Jak si asi každý všiml, máme nového nájmcu v restauraci, p. Cafourka. Doufáme, že naše rozhodnutí bylo správné a chtěli bychom p. Cafourkovi popřát mnoho úspěchů v provozování restaurace.

Nájmcem v ubytovně zůstal p. Barna a i jemu přejeme, aby se mu dařilo.

Úspěšné podnikání všech nájmců v naší budově je základem naší dobré finanční situace, jelikož jsou základem našich finančních příjmů.

Co se týká sportovní činnosti, byla ukončena podzimní část sezony národní házené, naše „A“ mužstvo má položený základní kámen pro postup do druhé ligy, jelikož drží 1. místo v tabulce s dvoubodovým náskokem před Spartakem Rožmitál. Doufáme, že mužstvo předvede stejně dobré výkony i v jarní části soutěže a Osecká házená se vrátí do druholigových vod, kam dle našeho názoru patří.

„B“ mužstvo ztrácí na postup do krajského přeboru 3 body po střídavých výkonech a výsledcích. Mužstvo se skládá převážně z bývalých dorostenců a proto je jeho budoucnost na velmi dobré cestě.

Naše mládež tvořená mužstvem starších žáků a starších žaček jsou velmi dobrým příslibem do budoucna a patří za

to velký dík trenérům mládeže p. Pelcovi a O. Oliberiusové, kteří se těmto dětem nezištně věnují.

Mimo Národní házené se naše mládež účastní župních přeborů jak v plavání, tak v atletice. Zároveň byly zakoupeny nové dresy pro žákyně gymnastky.

Oddíl stolního tenisu zahájil další sezonu a doufáme, že budou pokračovat v činnosti jako minulá léta. Výsledky zápasů jsou v začátcích a proto se jim budem více věnovat v příštím vydání. Po pár odehraných kolech se „A“ team drží v přední části okresního přeboru a „B“ a „C“ team shodně bojují o postup z II. třídy.

Výbor TJ se rozhodl uspořádat silvestrovskou zábavu. Tímto zveme všechny sportovní příznivce, aby přišli podpořit naši sportovní činnost.

Co se týká budovy sokolovny je na příští rok naplánována velká rekonstrukce západní strany, kdy budou stávající lufery nahrazeny plastovými okny a vyzdívkou, protože jsou v havarijním stavu a dochází zde k velkému úniku tepla.

Na závěr bych chtěl všem občanům a sportovním příznivcům popřát hodně zdraví a štěstí v novém roce a poklidně prožít vánočních svátků a věřím, že se opět sejdem na akcích pořádaných naší TJ.

Jaroslav Hlůžek,
starosta sokolské obce

Okresní přebor ve stolním tenisu

V sobotu 2.12.2006 se v sokolovně uskutečnil Okresní přebor mužů ve stolním tenisu. Místní oddíl jako pořadatel postavil do tělocvičny pro turnaj pět stolů, aby bylo maximálně využito místo pro očekávaný nápor hráčů. Očekávání nakonec byla předčena a k registraci od 8:15 do 8:45 se dostavilo rekordních 58 hráčů, z toho jeden ze Středočeského kraje. Ti byli rozděleni do 13 skupin po čtyřech a 2 skupin po třech hráčích. Do každé skupiny byl podle umístění v žebříčku jeden hráč nasazen a ostatní nalosováni s tříděním, aby v jedné nebylo více hráčů stejného oddílu. Ze skupin postupovali vždy první dva hráči do vyřazovacího pavouku. Za místní oddíl se mezi 32 hráčů pavouku probojovalo hned 5 hráčů.

Díky výborně fungující organizaci během dvouher vznikl čas na uspořádání doplňkového turnaje čtyřher, který mezi zúčastněnými vzbudil velkou radost a zkrátil jim tak čekání na finalové zápasy dvouher.

V semifinále na sebe narazili Jícha (Břasy) s Janečkem (Cheznovice) a Lysák (Cheznovice) s Kubíkem (Raková). Po výborných zápasech, které tito hráči předvedli a sklízeli za povedené výměny potlesk, se nakonec do finále probojovali Kubík a Jícha, který nakonec přesvědčivě

vyhrál. V turnaji čtyřher dominovali Jícha se Šmídem (Radnice), kteří ve finalovém duelu porazili Fruhaufa st. společně s Kotvou st. (oba Zbiroh). Dveře tělocvičny se za hráči přeboru konečně uzavřely v pět hodin odpoledne. Všem zúčastněným se na Oseku líbilo a doufáme, že se pingpongové komunitě bude dařit i nadále tak, jak to předvedli právě zde.

Jaroslav Lepska

Reportáž

Madagaskar plný úsměvů

Díky soutěži a mnoha lidem, kteří mne podpořili psychicky i finančně (mezi nimi i obec Osek, které patří mé velké díky), jsem se dostala na měsíční expedici se skupinkou vědců na africký ostrov Madagaskar. Je to čtvrtý největší ostrov na světě s nesmírně krásnou a rozmanitou přírodou. Bohužel v dnešní době je většina původních porostů ztracena v nenávratnu.

Skoro jako ve všech rozvojových zemích Afriky, i zde mají lidé hlad a aby uživil svou rodinu, nezbyvá jim nic jiného než využít to, co mají kolem sebe tj. přírodu a její zdroje. I přes to je na Madagaskaru stále co obdivovat a o tom bych vám ráda vyprávěla. Za ten měsíc jsem ale nasbírala tolik báječných zážitků a zkušeností, že bych byla jen těžko schopná zahrnout je všechny do jednoho článku. Mám-li vám popsat Madagaskar takový, jaký jsem ho poznala já, popíšu vám jedno místo, které jsem navštívila a nebude to ani deštný prales, ani setkání s lemury či chameleóny.

Stáli jsme na pobřeží moře v druhém největším přístavu na ostrově a čekali na náš trajekt, který nás měl přepravit přes záliv Bombetoka do první opravdové divočiny na naší cestě. Jaké bylo naše překvapení, když nás domorodý průvodce Julien zavedl k několika člunům vyřezaným ze dřeva a začal na ně házet naše krosny. Když jsme se podívali na přetížené bárky, do kterých jsme se měli narvat k batohům ještě my, vůbec se nám to

nezdálo jako rozumný nápad, domorodci se ale tvářili, jako by nedělali nic neobvyklého, a tak jsme je poslechli a raději se nedívali na ponor, který se ještě více prohloubil, když jsme nastoupili do lodí. Do rukou nám vrazili polorozpadající se pádla a ti, co nepádlovali, museli vylévat vodu, co do člunů tekla vrchem i dnem. Říkali jsme si, že poté co jsme poznali to, čemu na Madagaskaru říkají trajekt, už nás nemůže nic překvapit. Jak jsme se hluboce myšlili.

Když jsme dorazili na druhou stranu zálivu, čekala nás nádherná bílá písčiná pláž, palmové chýše a spousta usměvavých tváří. U polorozpadlého stánku jsme si koupili kokos, čerstvě setnutý mačetou z palmy a vychutnávali chuť, která s kokosy koupenými v Čechách neměla nic moc společného. Byly vynikající, s nezvykle měkkou dužninou.

Ten den jsme chtěli pokračovat dál ještě asi dvě stě kilometrů, ale náš řidič, který si říkal Travolta, prý kvůli tomu, že je mu nesmírně podobný, ačkoli je černý jako bota, se nehorázně opil na druhé straně zálivu a nepřijel ani jedinou lodí, která dorazila do Katsepy z druhé strany.

Reportáž

Naneštěstí měl u sebe naftu, bez které jsme nemohli pokračovat a tak jsme se smířili s tím, že tu ztvrdneme celý den. Ani mě to moc nemrzelo, když jsem si vzpomněla, jak obvykle vypadá jízda autem na Madagaskaru. Většinou jsme byli natlačení v jednom „pickupu“ v počtu kolem třiceti lidí, pod sebou jsme měli narvané barely s naftou a mezi nimi kdákala tlupa slepic. Do běžné výbavy těchto aut samozřejmě nikdy nepatří okénka, což za normálních okolností vůbec nevádí a slouží tento nedostatek jako náhražka klimatizace, ale v případě, že projíždíte cestou, po které auto neprojelo dobrých dvacet nebo třicet let, vám to vadit začíná, do oken se totiž hrnou větve okolního porostu, vystřelují do středu auta a zase zpátky a šlehají vás do tváří, až máte obličej plný podlitin. Brrr.

Ještěže jsme v Katsepy a můžeme si den odpočinout.

Rozdělalí jsme si tábořiště pod střechem palmových listů a rozhlíželi se kolem, brzy se kolem nás vyrojilo ohromné množství dětí, které si na nás ukazovalo. Smály se. Nabídli jsme jim nějaké bonbony a fascinováni jsme je pozorovali, jak se o ně dělí. To, které mělo bonbon červený, ho po chvílce cucání vyndalo z pusy a strčilo ho do pusy jinému, které bonbon nemělo nebo mělo bonbon jiné barvy. Během chvílky nás skupina dětí obklopila a začala si s námi hrát. Házeli jsme po sobě písek, honili se. Později nás oni učili zpívat nějakou dětskou říkačku, u které si různě ťukali do černých čelíček a pleskali se do dlaní a stehen. My jsme je na oplátku naučili naše cukr, káva, limonáda, čaj, rum, bum. Potom jsme jim půjčili pastelky a papíry a nechali je, aby nám nakreslili nějaké obrázky. Jako všude na světě i na Madagaskaru kreslí kluci auta a letadla a holky kytičky, jen to nebyly žádné pampelišky ani sedmikrásky, na něž jsme zvyklí z Čech, ale nějaké divotvárné exotické rostlinky, jejichž podobu nikdo z nás nikdy neviděl.

Nejkrásnější byla noc. Děti už šly spát kromě malinkaté Rosy, které mohlo být tak maximálně kolem čtyř

Reportáž

nebo pěti let. Spolu s námi běhala po pláži a za svitu čelovek honila na pobřeží kraby. Od chýší bylo vidět záři řeřavějících uhlíků a slyšet smích domorodců, kteří nechápali, co spatřují ti zvláštní cizinci na utíkajících krabech. Rosa odmítala opustit nás a jít spát, takže jsem ji polospící polobdící musela odnést v náručí až domů, jak byla unavená. Při pohledu na moře a hvězdnou oblohu jsme všichni dostali nutkání jít se vykoupat. Bylo horko a moře přímo lákalo ke koupeli. Vstoupili jsme do vody a stalo se něco nepopsatelně krásného. Voda kolem nás se pod pohazením naší ruky rozsvěcela, jako by se hvězdná obloha promítla pod vodou a my se stali stvořiteli, kteří umí rodit hvězdy. Byly to malé vodní medúzky, které reagují na dotyk tím, že se rozsvěcí podobně jako umí svítit naše světlušky. Bylo to krásné držet ve svých dlaních hvězdy. Každá jakoby mohla splnit přání. Skoro mi ta nádhera zakazovala dýchat.

Bylo mi zatěžko ráno opustit nádherné Katsepy, během jediného dne se mi zdejší lidé přimkli k srdci tak bezděčně, že jsem dlouho nechápala, jak je to možné. V Čechách potřebuje každý z nás minimálně týden možná měsíc, aby se mu někdo stal tak blízkým jako nám např. malinká Rosa, zvláště když jim nerozumíte ani slovo. Když jsem se po měsíci vrátila domů do Čech, pochopila jsem proč. Kamkoli na Madagaskaru přijedete, všichni se na vás usmívají a ačkoli sami nic nemají, rozdělí se s vámi bez váhání i o to málo. Pokouší se s vámi promluvit, i když nemáte společný jazyk. Doma jsem šla po ulici. Plynuly po ní uspěchané zástupy lidí, nikdo se na mě nepodíval, nikdo se nesmál. Zvláště teď před Vánoci si uvědomuji, o kolik jsou Malgaši bohatší než my, ačkoli nic z toho, co mi považujeme za cenné, nemají. Mají jeden druhého a úsměv na rtech. Pro každého mají dobré slovo. Zkuste se přes svátky víc smát a rozdávat kolem sebe dobrou náladu. Nic vás to nestojí, ale cenu pro toho, koho obdarujete, to má ohromnou.

*Michala Bryndová, studentka 3. ročníku,
obor ochrana životního prostředí*

Jak se vyhnout dopravní nehodě

Jako každoročně se statistická křivka dopravních nehod varovně tyčí vzhůru, proto přinášíme několik rad, aby dopravní nehoda nezměnila v setině sekundy váš život. Uvedená doporučení nemohou zcela vyloučit možnost dopravní nehody, ale mohou toto riziko minimalizovat.

- Ø Budte ohleduplní k ostatním účastníkům silničního provozu.
- Ø Předvídejte.
- Ø Plně se věnujte řízení. Pozornost odvádí např. kouření, pozorování okolí, ladění rádia...
- Ø Spěchejte pomalu, jezděte jen přiměřenou rychlostí.
- Ø Dodržujte dostatečný odstup. Získáte čas reagovat. Každý metr zvýší vaši bezpečnost.
- Ø Při sebemenších pochybách nepředjíždějte.
- Ø Respektujte přednost v jízdě. Na křižovatkách můžete předvídat i chyby druhých.
- Ø Před jízdou nikdy nepijte alkohol.
- Ø V zimě pozor při výjezdu z hlavní silnice (obvykle posypané) na vedlejší (bývají ošetřeny hůře).
- Ø Předvídejte náledí. Může se tvořit na mostech, ve vyjetých stopách, v lese.
- Ø V zimních měsících je důležitý výhled z vozidla. Je nutné okna vozu před započítím jízdy řádně očistit od námrazy.
- Ø Pro zimní období by již měla být samozřejmostí výměna sezónních pneumatik

Jaroslav Vrchlický: Vánoce

*Hlas zvonů táhne nad závějí,
kdes v dálce tiše zaniká.
Dnes všechny struny v srdci znějí,
neb mladost se jich dotýká.
Jak strom jen pohne haluzemi,
hned střásá lední křišťály.
Rampouchy se střech visí k zemi
jak varhan velké píšťaly.
Zem jinak by liliemi vzkvetla.
Kam sních pad', tam se zachytil.
Bůh radost v tváři, v oknech světla
a v nebi hvězdy rozsvítil.
A staré písně v duši znějí
a s nimi jdou sny jesliček
kol hlavy mé
jak v závějí hlas tratících se rolniček.
Ó Vánoce! Ó Vánoce!*

Báseň poskytl J. Č.

